

Bilag 13.

„LANDBRUGETS VETERINÆRE KONSULENTTJENESTE“

„L. v. K.“

Maj 1974.

I forbindelse med ovennævnte lovforslag ønsker „L.v.K.“ at fremsætte følgende kommentarer:

Vedrørende § 45:

Stk. 1.: Må betegnes som en uheldig myndighedslov, der indebærer muligheder for forskelsbehandling til skade for praktiserende dyrlæger og herigennem for landbruget.

Stk. 2.: Er en uheldig bestemmelse set på baggrund af samarbejdet i EF og landbrugs konkurrencemuligheder.

Der kan opstå tvistigheder og tvivl angående „nødvendigheden“. Hvem skal afgøre, hvad der er „nødvendigt“ for en dyrlæge i arbejdet med landbrugets dyr. Skal dyrlægen eller landmanden, eller tilkommer denne afgørelse udelukkende ministeriets og veterinærdirektoratets embedsmænd?

Vore bemærkninger til § 45, (side 21):

1. afsnit: Dyrlægenes autorisation begrænses og gøres i virkeligheden illusorisk og helt afhængig af embedsmændenes for godt-befindende. Spiren er lagt til en for landbruget skadelig forskelsbehandling.

Stk. 1.: Tilladelsen bør, som nu, være fortløbende og ikke begrænset til 3 år, 3-års tilladelsen vil skabe uro og usikkerhed til skade for det landbrug, der er dyrlægenes vigtigste arbejdsområde.

Stk. 2.: Dyrlægenes autorisation og ret til at praktisere („jus practicandi“) bør, som hos andre akademikere, være permanent og kun kunne inddrages efter retsforfølgelse og dom.

Stk. 3.: En for landbruget helt uantagelig bestemmelse, der vil medføre en urimelig og stærk omkostningsforøgelse i landbrugsproduktionen til skade for landbrugets erhvervs muligheder og landbrugseksporten.

Bestemmelsens gennemførelse vil give danske bønder et alvorligt handicap i forhold til landbrugere i andre EF-lande. Lovforslaget vil, dersom det gennemføres, for landbruget blive tabvoldende, sundhedsskadeligt, tidkrævende og besværligt. Det vil, kort sagt, skade eksporten på en for hele samfundet kostbar måde.

Stk. 5.: Fra landbrugets side vil man uvilkårligt spørge, hvad vi dog skal med alle disse fordyrende kontrolforanstaltninger. Disse magtbeføjelser modsvarer hver gang af besvær og omkostningsforøgelse for de producerende erhverv og belaster samfundsgrundlaget til ingen nytte.

Som helhedsbetragtninger og resumé kan anføres:

I det moderne landbrug anvendes mange receptpligtige, medicinske stoffer som forebyggende medikamenter og produktionsmidler.

Disse medikamenters distribueringsform belaster, som andre produktionsfaktorer, produktionen og griber ind i landbrugets konkurrencemuligheder.

For tiden er dansk landbrug inde i en voldsom omkostningsstigning. De i lovforslaget anførte begrænsninger i landbrugets dispositionsret vil yderligere øge de økonomiske byrder.

De veterinærmedicinske regler er i de senere år gang på gang blevet strammet, til trods for at talrige undersøgelser indenfor slagerier og mejerier viser, at husdyrproducenterne arbejder samvittighedsfuldt med medicinske stoffer.

Allerede i dag eksisterer der mere rigoristiske veterinærmedicinske regler i Danmark end i de øvrige EF-lande, hvilket naturligvis virker økonomisk belastende for dansk landbrug.

Nye, restriktive bestemmelser som lov-